

תם חיתרו על התכנית. נשאר מגרש ריק ובור גדול. גם בית-המלון השני, שהיה צריך להיבנות על שפתימה של תל-אביב, בקירבת בית-הקברות המוסלמי, לא יר. אה את אור העולם. הסיבה: לא כדאי להקים בית-מלון בימי הצנע והי פיקוח, כשמחירי המלון ירודים ואי-לו מחירי חמרי-הבנין מעפילים השמימה.

רפובליקה של עבריינים

תחנת-התצפית של המשטרה בחוף סידנא-עלי, הידועה כה יפה לחבילי ה"הגנה", תשרת בקרוב בתפקיד חדש. היא נמסרה ע"י המשטרה למשרד הסער במקום-מצער לעבריינים צעירים.

יש לקיות שעם התקנת הבית ל-מסרתו החדשה יחול שינוי לטובה בש-טח ששוררת בו עזובה רבה. לא מכי-בר גילתה משטרת ירושלים שרוב הפש-עים במחוזו בוצעו ע"י צעירים. המצב אינו שונה בשאר חלקי הארץ. ואי-יז הממשלה קצרה מלספל בבעיה כזו-אוי, אף כי נמצאים ברשותה כמה

האדמיניסטרטיבי)) והאחרים על ברי-אות העם (לפחות באופן תיאורטי) — עוד לא הסתיימה. אבל בינתיים נסגר שפת ימה של תל אביב גם בלאו הכי על ידי השלטונות, וזה בעיקר כדי למנוע הצטופפות — מקור ההידבקות אפסרית במחלת השיתוק.

העסק התחיל כך

פרשת שפת הים בתל אביב החלה עוד הרבה זמן לפני שנרשמו אצלנו מקרים כה רבים של שיתוק ילדים ואפילו לפני ריבוי מקרי הטיפוס אשתקד (מנחם כי מי הים תרמו את חלקם ההגון להגברת התחלואה).

האבסורד הגדול ביותר אירע אשתקד, כאשר המתוחכמים הגיעו לידי פשרה הרשו את הרחיצה בחלק אחד בלבד של החוף (כנראה מתוך הנחה שהחיד-קים יישמעו להוראות העיריה בדבר השטח האסור לרחיצה ויתרכו שם).

מים יכורים לזהם

מי הים מכילים צואה ונכאן החידקים (הדבר נקבע בפירוש על ידי

השלוש עולה בכסף

השבוע התחילו להחתיים אנשים "בעד השלוש". כבכל העולם הוקם גם בישראל "ועד שלוש" בהבדל אחד — בכל העולם בראש "תנועת השלוש" עומדים קומוניסטים וכאן אנשי מפ"ם, המשתדלים להשיג הכרה מאת העולה הקומוניסטי.

בינתיים הקימו אנשי מק"י "ועד שלוש" של תלמידים בבתי-הספר ומפ"ם אסרה על הנוער שלה להשתייך אליהם. אגב "ועד השלוש" מפרסם מודעות בכל העיתונים בארץ, העבריים והלועז-זיים, ועד השלוש מכנס גם אסיפות, מקהיל ישיבות, שולח הזמנות, מפרסם כרוזים ומדביק מודעות בעד השלוש. אנשים מוכנים לשלם את כל ה"קר להם, ובלבד לזכות בו. המודעות הפר-סומים, האסיפות עולות אף הן ב"קר. מזור: לא נדרשת השתתפות בהוצ-אות מהחותרים, ובכליאות אין מחסור במזומנים.

מוסר כפול

לפני חרשים ושבועות היתה לנו ההזדמנות לקרוא בעתוני מפ"ם על משטרנישול של מתישבים שאינם מש-תייכים למפא"י, הקיים במושבי-העולים. לאחר שביית-הרעב של מתישבים קומוניסטיים, היתה גם שבת-הרעב של מתישבים בלתי-מפלגתיים מן המושב ימ"י-משה, "על המשמר" הפך בטאון ל"מנושלים".

השבוע הקים "הדור" קול צעקה על "משטר טירור ואימים" במושב משמר-איילון (אליקובאב, ליד לאטרון) וכי אנשי מפ"ם, שהם הרוב במושב, ובידם הועד, מציקים לאנשי מפא"י.

"על המשמר" השיב, כי האנשים ההם אינם רוצים לעבוד וכי רוצים הם לעזוב נקודת-הספר...

סכסוכי גבול על היבול

פלאחים מעבר לגבול זרעו בחוף מדינת ישראל, שלטונות ישראלי, שבתנאי הגבולות שלנו לא יכלו למנוע את הדבר, מונעים כעת את הקציר. נקודות המוקד הן אזורי חברון-הרמה ולאטרון. כאן הענין ברור וניתן להגדרה, אבל בנגב הרחוק הענין מסובך יותר.

השנה היתה שנה גשומה, ובשנים נשומות, שאינן כה תכופות בנגב הצ-יחי, ונהגים הבדחים לזרוע חלקות רבות שבואדיות, וכיוון שאין הבדואים יודעים קנין פרטי על קרקע מהו, ואם הקרקע הזאת נמצאת במצרים, ירדן או ישראל, כלומר לגבי זידם אין גבולות מדינות, ורעו למעלה מ-100 דונאם במשולש הגדול של הנגב.

כאן פרצו סכסוכים בין השבטים הבדואים, שקבלו חסות ישראלית, ובין הדודים שבאו מעבר לגבולות לקצור את אשר זרעו. הבדחים היש-ראליים טענו כי הם אשר זרעו ולא ה"זרים".

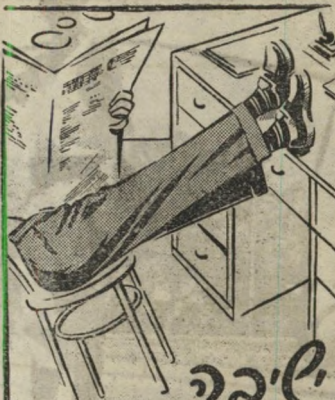
השלטונות גייסו פה באופן דחוף כל מחוקי חרמש וטגל וכל נורג בשרקטור וקומביין. ושטחים צרים ורחוקים שגלגל לא יגיע לשם — פשוט הועלו באש.

סכסוכי היבול שעל הגבול טומנים בחובם לא רק עניינים מדיניים, אלא גם טראגדיה אנושית לכל הצדדים.

להתרחץ ? - באמבטי!

השבוע ניצח שוב המיקרוסקופ... בזיקות מי הים שנעשו בתל אביב, שוב העלו, כי מי הים שלנו מכילים חידקים (טיפוס, דיונטריה ועוד) המסכ-נים את שלום המתרחצים.

המלחמה שהתנהלה בענין זה בין האחראים לשפת הים (בחוקף עבודתם

ליבה נוסח אמריקה

גם אתה תוכל להרשות לעצמך ישיבה נוחה זו במכנסי מצקין המצטיינים בגזרתם המושלמת ובאריגים המשובח שאיננו מתקמט על גלגה. בכתי ההלכה שלנו תמצא מבחר עשיר של מכנסי קיץ לגבר ולגברת.

מציקין

תל אביב, רחוב נחלת בנימין 44 רחוב אלנבי 74 ת"ש ה' ה' רחוב הרצל 37

אדי קנטור בודו אני מלך השונוררים...

מומחים מעולים. הבעיה העיקרית: הצ-יח עיר שסרה, ללמד אותו מקצוע, לעורר בו ענין לחיי עבודתו. בסידנא-עלי תהיה לעבריינים הצעירים אפשרות להעסיק עצמם בעבודה חקלאית וגם לכוון לעצ-מם אוטונומיה דימוקראטית (תחת פד-קוח, כמובן...).

רגלינו היו להפקר

בחצות תל אביב נערכת מזה כמה שבועות התחרות בין אי סדר לרשלנות. הכוונה למהפכה (במלוא מובן המלי). שהקימה עירית תל אביב ברחוב אלנבי, כנראה בתום לב. אותה ועדת תנועה המתלבטת (מזה שנים) והפועלת (לא הצלחה יתרה) למען הטבת תנאי התנו-עה, הגיעה למסקנה כי יש צורך להרחיב את הרחוב האומלל ביותר בין כל רחובות המדינה, שעליו אמרו כבר מזמן (בעקבות אותו פתגם על רומי) "כל הדרכים בתל אביב, מכל מקום, ואל כל מקום, מובילות דרך רחוב אלנבי".

דוקחים חור...

הלכו ועשו, מה עשו, איך עשו? החריבו את המדרכות, הוציאו חוטי-טלפון (שהותקנו שם רק לפני שנה).

האולם שיתוק הילדים בא ו הציל את עירית תל אביב: לולא ההידבקות שבגללה נאסרה הרחיצה, היו ודאי עתה יוצאים אנשי סיעת השמאל בהת-קפה על העיריה על שהשאירה את תוש-בי העיר ללא אפשרות של רחיצה.

זמה נשתה בבית?

והמים המתוקים? אספקת המים לבתי המגורים הוא דבר חשיב עוד יותר מאשר הרחיצה בים, כי המים בבית לא רק משמשים למרחץ ממש אלא גם לבישול ושתיה, והנה בתל אביב המודרנית נשמעות יום יום מאות תלונות על הפסקה פתאומית של זרם המים בבתים. ביום ששי שעבר, למשל, נותקו המים באזור שלם למשך כמה שעות, והאנשים שחזרו מעבודתם לא יכלו להתרחץ עד שעות הערב.

קודם כל להרום

קודם כל נהרום. אחרי-כך נחשוב אם כדאי לבנות... כך חשבו, כנראה, יוזמי המפעל להקמת בית-מלון ברחוב כריהודה בתל-אביב. הם הרשו את בית גוונדהייט (אחד הבתים היפים בעיר) כדי להקים בית-מלון מפואר בשם "אר-מון נורדאו", אך בינתיים נמלכו בדע-

משקפי השמש מגינות על העינים

נאוה מגינה על העור נאוה-להנת העור

תקליטים בטחובין, ברהמס, צייקובסקי סימפוניות, קונצרטים וכו' רדיו אוניון רח' דיונגוף 416, תל-אביב